

ประสิทธิผลของการสื่อความหมายธรรมชาติที่มีต่อพฤติกรรมการณ์ำน้ำฝืนน้ำ
ในแนวปะการัง ธรรมชาติศึกษา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา

เพชรรุ้ง สุขพงษ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2547

ISBN 974-04-4804-6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

ประสิทธิผลของการสื่อความหมายธรรมชาติที่มีต่อพฤติกรรมการดำน้ำผิวน้ำในแนวปะการัง
กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา (THE EFFECT OF THE
INTERPRETATION LEARNING PROCESS ON SNORKELLING BEHAVIOR IN
CORAL REEFS A CASE STUDY : MU KOH SIMILAN NATIONAL PARK , PANG-
NGA PROVINCE.)

เพชรรุ้ง สุขพงษ์ 4236534 ENRD/M

วท.ม.(การวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สุวลักษณ์ สาธุนันต์พันธ์,Ph.D., สุขุม ภูทอง,วท.ม.

บทคัดย่อ

กระบวนการเรียนรู้สื่อความหมายธรรมชาติเรื่อง สนุกและปลอดภัยไปกับการดำน้ำผิวน้ำ
ซึ่งประกอบไปด้วย แผ่นพับ วิดีโอซีดี และคู่มือสำหรับมัคคุเทศก์ เพื่อสร้างความตระหนักด้านสิ่ง
แวดล้อมให้นักดำน้ำผิวน้ำ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้
สื่อความหมายธรรมชาติ โดยเปรียบเทียบพฤติกรรมการสัมผัสปะการังของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่
มาดำน้ำผิวน้ำในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้สื่อ
ความหมายธรรมชาติเรื่อง สนุกและปลอดภัยไปกับการดำน้ำผิวน้ำ กับกลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้ผ่าน
กระบวนการเรียนรู้สื่อความหมายธรรมชาติ จำนวนกลุ่มละ 80 คน

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมการสัมผัสปะการังแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มควบคุมสัมผัสปะการังเฉลี่ย 3.31 ครั้งต่อ 30 นาที ซึ่ง
สูงกว่ากลุ่มทดลองที่สัมผัสปะการังเฉลี่ย 2.56 ครั้งต่อ 30 นาที

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสัมผัสปะการัง ได้แก่ การใช้อุปกรณ์ชูชีพ การเรียน
รู้สื่อความหมายธรรมชาติเรื่อง สนุกและปลอดภัยไปกับการดำน้ำผิวน้ำ และระดับความลึกเฉลี่ยที่
นักท่องเที่ยวลงดำน้ำผิวน้ำ ซึ่งปัจจัยทั้งสามตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมการสัมผัส
ปะการัง สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการสัมผัสปะการังได้ร้อยละ 32 กล่าวคือ ถ้า
นักท่องเที่ยวใช้อุปกรณ์ชูชีพในการดำน้ำผิวน้ำ ได้เรียนรู้สื่อความหมายธรรมชาติ และลงดำน้ำผิวน้ำ
ในที่มีระดับน้ำไม่ตื้นจนเกินไป จะทำให้นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการสัมผัสปะการังน้อยลง

คำสำคัญ : สื่อความหมายธรรมชาติ / พฤติกรรม / ดำน้ำ / ปะการัง / อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะ
สิมิลัน / จังหวัดพังงา

THE EFFECT OF THE INTERPRETATION LEARNING PROCESS ON SNORKELLING BEHAVIOR IN CORAL REEFS A CASE STUDY : MU KOH SIMILAN NATIONAL PARK , PANG-NGA PROVINCE.

PETCHRUNG SUKPONG 4236534 ENRD/M

M.Sc. (ENVIRONMENTAL PLANNING FOR COMMUNITY AND RURAL DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORS : SUVALUCK SATUMANATPAN, Ph.D., SUKHUM POOTHONG, M.Sc.

ABSTRACT

The Interpretation Learning Process consists a brochure, a Video cd and a guide-book promoting safe and environmentally aware snorkelling practices. The purpose of this study was to compare the snorkelling behaviors of the Thai divers in Mu Koh Similan National Park between those who had experienced the Interpretation Learning Process and those who had not. Each group consisted of 80 people.

The study found a statistically significant difference at the 0.05 alpha level in the snorkelling behavior between the two groups. The control group was found to touch the coral reef at an average frequency of 3.31 times in 30 minutes, higher than the experimental group who were found to touch the coral reef at an average frequency of 2.56 times in 30 minutes.

Factors affecting snorkelling behavior were the use of a life jacket, Interpretation Learning Process, and the depth of the sea at which snorkelling occurred. The overall factors could be explained as having a correlation to snorkelling behavior at 32 per cent, meaning that divers who used life saving equipment, experienced the interpretation learning process, and snorkeled at a not too shallow sea level would have less damaging snorkelling behavior.

KEY WORDS : INTERPRETATION / BEHAVIOR / SNORKELLING /
CORAL REEF / MU KOH SIMILAN NATIONAL PARK /
PANG-NGA

153 pp. ISBN 974-04-4804-6